

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 27. de vita æterna

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

- Exod. 23. *Ecce ego mittam Angelum meum, qui precedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem p[ro]uideri tibi.*
- Pfalm. 41. *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.*
- Apoc. 21. *Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt.*
- Pfal. 30. *Quam magna multitudo dulcedinis tua, Domine quam abscondisti timentibus te!*
- Pfal. 83. *Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.
Cor meum & caro mea, exultaverunt in Deum virum. Beati qui habitant in domo tua, Domine, in secula seculorum laudabunt te, Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit*
- Sap. 12. *Quam bonus & suavis est, Domine spiritus tuus!*
- Sap. 11. *Diligis omnia que sunt, & nihil odisti eorum que fecisti: pariter autem omnibus, quoniam tua sunt Domine qui amas animas.*
- Matth. 11. *Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.*
- Ioan. 3. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret.*
- Ierem. 31. *In charitate perpetua dilexi te, attraxi te miserans.*
- Abacuc. 3. *Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo Dominus Deus fortitudo mea & ponet pedes meos quasi cervorum, & super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.*
- Gal. 2. *Vivo ego jam non ego: vivo vero in me Christus. Quod autem vivo in carne, in fide vivo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*

CAPVT XXVII.

Contemplatio de Vita aeterna, sine ac termino vite nostrae.

PRÆLVDIVM I. Contemplare cælum apertum, ut supra in imagine de aeternitate vel gaudio virtutis expressum habes.

II. Roga Dominum, ut viam tuam sic dirigat, ut ad vitam pervenire possis ac creationis tuæ terminum, & illum aeternum amare.

PVNCTVM I. Considera cælum apertum, & in terrâ
fructus

simul despice studia omnium hominum, velut ex editissimo monte, & vide, quæso, quorsum tot labores suscipiantur, tam longa studia torquæ pericula adæantur. Videbis aliquos ex iis quasi speciosâ viâ tendere gradatim ad honores, etiam ad regna suspirare: tum converte ad cælum apertum oculos, & vide, & si vis audi Dominum dicentem, Veni tu & posside regnum tibi paratum à constitutione mundi, quod quotidie tibi advenire postulas. Quale autem id regnum, attende. Primò, quàm frequens populo, in quo singuli ut Reges, ut jubilantes & triumphantes. Numquid (ait *Job. 25.*) Job) est numerus militum ejus? Aspice & obambula Angelorum choros, & totidem ab alterâ parte Sanctorum, neque hos ut cives tantùm intuere, sed singulos ut Reges prudentissimos & sapientissimos & potentissimos esse certò scias, & latissimè dominari. Vnde dicitur Rex regum Christus IESVS, ipse que promittit tibi dicens: Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus, & ille erit mihi filius. & rursus; Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus: tu credis hæc, & piger es? *Matt. 25.*

Secundò, vide quanta bona regni illius. potestas ibi summa: omnia enim quæ volunt Beati, verbo uno faciunt ac habent. vincenti, ait Dominus, ac custodienti usque ad finem opera ejus, dabit Dominus potestatem super gentes. Deinde quantæ illic opes, deliciae, divitiæ! Et hæc ibi omnia pura, sincera, sine ullâ miseriarum commixtione: hîc verò, quanta mala omnibus permixta bonis! Ne diadema respicias (ait Chrysostomus) sed curatum tempestatem: neque purpuram intuere; sed animam, ipsâ purpurâ magis nigrescentem. non ita corona caput circumdat, sicut animam sollicitudo. Jam vide quanto nihilominus studio per fas & nefas terrarum regna petantur, & tu etiam regno cælorum vim facito, & cum violentis rapias illud. Ac præ- *Apo. 3. 21.*

Aaaa

pone

Matth. 1.
Matth. 6.

pone illud omnibus, & primùm quære, perque paupertatem sperne omnem mundi gloriam & vanitatem. *Exerce hinc fidem, ut sup. vel Aspira, ut supra. Haccine firmâ fide, &c.*

Tob 13.
Apoc. 21.

PVNCTVM II. Considera Primò, Quantâ in hoc orbe homines cupiditate soliti aurum congregare, & tamen numquam dicere, Sufficit: tu verò aspice in civitate Dei tui quantâ tibi paratâ sint opes. Portæ Ierusalem civitatis tibi promissæ ex sapphiro & smaragdo edificabuntur, & ex lapide precioso omnis circuitus murorum ejus. Et erit, ait Apostolus, structura ejus ex lapide jaspide, ipsa verò civitas aurum mundum, simile vitro mundo, & fundamenta muri civitatis omni lapide precioso ornata, & singulæ portæ erant ex singulis margaritis, & plateæ civitatis aurum mundum; & hæc tibi parata sunt & oblata. Si vera hæc credis, eia, ubi es avare, & conquisitor hujus sæculi? cur eligis terram mortuorum pro terrâ viventium? terræ frustum pro civitate Jerusalem? *Credo Domine, ut sup. p. 7.*

Thesaurus est nobis promissus.

Considera Secundò, quomodo Dominus Deus, ut animum avocaret humanum ad opibus coacervandis, comparaverit regnum cælorum thesauro abscondito in agro, quem qui invenit homo, abscondit, per humilitatem scilicet, & præ gaudio illius vadit, & emit agrum illum. Thesaurus autem ille est divinitas, & abyssus omnium bonorum parata ut ea perpetuò fruaris. Rursum eum comparavit margaritâ, quam ut quis emere valeat, necesse habet omnia divendere. Si igitur in unâ margaritâ, in uno thesauro omnia habeas in æternum parata bona, & hoc verè credis, cur, quæso, Christiane, turbaris erga plurima, cum unum sit necessarium? cur momentaneas opes æternis & præparatis præponis? *Exerce hinc fidem, ut s. vel Aspira, ut s. p. 8. Haccine firmâ fide.*

PVNCTVM III. Considera alios tendere incredibili insanâ & cupiditate ad voluptatem, & pro eâ honores, opes, Deum repudiare; tu verò aspice qualem habeas

beas tibi paratum in cælo paradifum, & quæ in eo paravit Pater misericordiarum, & Deus totius cōfolationis solatia, & liquidiffimas voluptates, de quibus Pfalmista. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. verba expende. Cibabit illos Dominus pane vitæ & intellectus, & aquâ sapientiæ falutaris potabit illos. Considera ibi nuptialem & regalem verè cænâ tam opiparè paratam, adeò ut Ifaias dicat: Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis qui diligunt eum. Appende in staterâ justâ & non mendaci momentanea mundi solatia, & æterna, & intra in gaudium Domini tui. Ut meliùs autem intelligas bonorum cælestium magnitudinem, collige te & expende, quæ sit longitudo, latitudo, altitudo, profunditas eorû. Longitudo: erunt enim æterna, erût securiffima & immutabilia bona, numquam totâ æternitate quîdquam aut tempore aut usu tædio iis detrahetur. Latitudo verò tanta est, ut omnem omnino complectatur felicitatem, quâ intellectus concipere, aut voluntas potest desiderare. Intellectus enim replebitur Deo sūmo bono: juxta illud: hæc etenim est vita æterna, ut cognoscât te solum Deum verû, & quem misisti IESUM Christum. Cum igitur objectû sit nobiliffimum, & clariffimè videatur, & in eo sint bona omnino omnia, & ardentiffimè ametur; summû omnino gaudiû esse oportet. Voluntas certè gaudio implebitur & satietate incomparabili, ut nihil ultrâ desiderare possit; sed erit plena Deo quasi deificata. Memoria verò plena erit bonis omnibus, ex recordatione Dei, quem unû cogitabit, & ex recordatione beneficiorû illius. Imò ex hac visione similis erit Deo anima: memoriâ enim cum lumine gloriæ quasi similis Patri, se ab æterno ex vi luminis cognoscens; verbo intellectus seu visione, Filio seu Verbo Patris; voluntate & amore anima Spiritui sancto assimilatur. Nec solû hæc potètiæ implebuntur gloriâ Dei, sed insu-

*Voluptas in
cælo quantâ.
Psal. 35.*

Isaia 64.

*Magnitudo
cælestium
bonorum
quomodo
sciatur.*

*Longitudo.
Latitudo:
Ioan. 17.*

*Anima si-
militudinè
habet SS.
Trinitatis.*

A a a a 2

per

*Matth. 25.**Altitudo
gaudiorum.**Anima gau-
det de bonis
Dei ut suis.**Profunditas
gaudiorum.*

per accedent perfectissima sensuum omnium oblecta-
 menta. Iusti omnes fulgebunt sicut sol, & videbunt
 civitatis sanctæ Jerusalem splendorē: audient perpetuū
 illius Alleluja & suavissimā symphoniam, audiēt lau-
 des Dei perpetuas, & suas, juxta illud: Euge serve bo-
 ne & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, intra in gau-
 dium Domini tui: gustabunt verò, & videbunt quàm
 suavis sit Dominus, & panem Angelorum omne de-
 lectamentum in se habentem comedent in regno Dei:
 odorabuntur thymiana suavissimum; & quòd ad te-
 ctum attingit, nullā asperitate ille offendetur, sed sua-
 vissimè, absque turpitudine afficietur. Sublimitas verò
 gaudiorum caelestium quanta sit, attende sedulò; nul-
 lum certè creatum iis comparari potest. gaudent enim
 beati de Deo, ejusque bonis; Primò, intrinsicis, poten-
 tiâ, sapientiâ, bonitate, liberalitate, dulcedine ac pul-
 critudine ejus; Secundò, extrinsecis, id est de gloriâ,
 quæ illi provenit ex dignitate humanitatis Christi, ex
 B. Virginis perfectione, ex Ecclesiæ triumphantis
 splendore, ex fortitudine & victoriâ militantis, deni-
 que ex pulcritudine universi. De his bonis Dei sui
 gaudet anima magis quàm si sua essent; amat enim il-
 lum plusquam se totis viribus suis. Postremò vide quæ
 sit profunditas thesauri caelestis, & abyssi bonitatis; in-
 finita planè est, atque ita ex ea, totâ & longissimâ æter-
 nitate semper novâ Beatis gaudia dimanabunt. Hac-
 cine vera sunt, & ut talia apprehendo? & sic vivo, sic
 omnia præ iis despicio? Excita in te affectum amoris &
 gaudium ut supra. vel ut infra pag. 1111. O JESU O JE-
 SU, &c.

PUNCTVM IV. Considera Primò, non unum re-
 gnum caelorum te in caelo habiturum, sed totidem
 quot sunt sanctæ ac beatæ animæ; etenim illæ sunt ve-
 re cæli, & sedes Dei præstantissimæ; ita verò de illarum
 felicitate ac tuâ ipsius ob charitatem perfectam læta-
 beris. Aspice igitur agmina Angelorum & Sancto-
 rum,

rum, gratulare illis de numero & tibi, zeloque animarum succensus, attende quomodo cum Angelo tuo custode eundem augere studeas & studebis. Secundò considera, quos illic notos & patronos jam habeas: contemplare, ut intentis oculis luctantem in mari ipsi in portu apertis ulnis expectent, invitent, & celesuma cantare incipiant.

PUNCTUM V. Considera quanta sit corporum *Matth. 13.*
 beatorum futura excellentia: fulgebunt enim iusti si- *Ephes. 5.*
 cut sol in regno patris eorum, eruntque absque ruga, *Corporis*
 & absque maculâ. erunt impatibilia, neque esurient, *beatitudo*
 neque sitient amplius: erunt agilia, & sicut scintillæ *que?*
 in paradiso Dei sui discurrent: erunt subtilia, & sicut Angeli Dei. Post hæc expende quàm æquum sit existimare Patrem cælestem filiis & electis suis immensa bona in patriâ præparasse; cum in hoc mundo tanta tribuere reis, exulibus & blasphemis dignatus sit. Deinde Dei Filii infinitam charitatem; qui precio tanto redimere nobis ea voluerit, & Spiritum sanctum de cælo mittere. Obstupesce ad hæc, ô anima mea, suspira ad illum, & dilige eum ex toto corde tuo; & sic ratiocinare: Verane hæc gaudia sunt, & ego torpeo? Falsane mundi, & ego ea ambio? Quid me facere pro æternis oporteret, si ea crederem, si sperarem, si amarem? fidem excita vivam & amorem.

O R A T I O.

OJESV, Ô JESV, Ô JESV, quàm dilecta tabernacula *Psalm. 41.*
 tua, quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum!
 concupiscit, & deficit anima mea in atria tua. sitiit anima mea
 ad te Deum fontem vivum: quando veniam? quando amabo te
 toto corde, & videbo, & apparebo ante faciem tuam? ecce defecit
 in salutare tuum, & anhelat ad te, anima mea: ecce enim cucurri
 in viam mandatorum tuorum, & laboravi annis tot N. in
 vineâ tuâ, Deus meus; etsi quod vehementer doleo, non uti
 debui,

A a a a 3

dehii,

debut. Attamen jam, sine, aspiret dies, & inclinentur umbra.
 O requies mea, quando requiescam in te? o gaudium meum,
 quando absterges omnem lacrymam ab oculis meis: O fons aquae
 vitae, quando inebriabor ab ubertate tuâ? O quàm magna est
 multitudo dulcedinis tuae, quam abscondisti timentibus te.
 etiam si liceret una hora tantum eam gustare, libenter deberem
 omnia mundi gaudia saeculis plurimis abnegare. Quid verò iam
 ago, quando & aeterna sunt, & regni tui Deus meus non erit fi-
 nis, gaudij nullus terminus, & dabis mihi mensuram bonam &
 confertam & coagitatam, in sinum meum, & intrare in abs-
 sum bonitatis tuae, & charitatis tuae?

Aug. l. 22.
 de Civit.
 Dei.

Augu. sup.
 Ioannem
 in Homil.
 Ego sum pa-
 fior bonus.

Ibi tota virtus erit videre, o anima mea, quod amas, & sum-
 ma felicitas amare quod vides: & ibi beata vita in suo fonte bi-
 bitur, ubi veritatis visio clarissimè aperitur. Ibi hymnidici Ange-
 lorum chori, ibi societas civium supernorum, ibi dulcis solempni-
 tas à peregrinationis huius labore redeuntium, ibi festivitas sine
 fine, aeternitas sine labe, serenitas sine nube. Ibi quidquid amabi-
 tur, aderit; nec desiderabitur quod non aderit. Omne quod
 ibi erit, & quod est, bonum erit, & tu, summe Deus, summum
 bonum eris mihi & omnibus omnino beatissimus. Ibi vacabi-
 mus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & lau-
 dabimus Esse, quod erit in fine sine fine. Quod enim, o Deus, pra-
 parasti diligentibus te, fide non capitur, spe non attingitur, cha-
 ritate non apprehenditur, desideria et vota transgreditur, acqui-
 ri potest, aestimari non potest. O verè felix & gloriosa societas!
 o sanctum convivium, o desiderabiles epulae! ubi nimirum an-
 xietas nulla, nullum poterit esse fastidium, quin satietas summa,
 & summum inerit desiderium.

Aug lib. 22.
 de civ. Dei.

Bern. in ser.

O beata regio paradisi! o beata regio deliciarum! ad quam
 suspiro de valle lacrymarum: ubi sapientia sine ignorantia, me-
 moria sine oblivione, intellectus sine errore, ratio sine obscurita-
 te fulgebit: ubi homo videbit Deum ad voluntatem, habebit ad
 voluptatem, fruatur ad iucunditatem: in aeternitate vigebit, in
 veritate fulgebit, in bonitate gaudebit. Quae ergo nos tangit ves-
 tigia, vitiorum sitire absinthium, huius mundi sequi naufragium,
 vitæ labentis pati infortunium, impiæ tyrannidis ferre do-
 minium,

Hug. Viçt.
 de Anima
 c. 4. l. 1.

minium, & non magis convolare ad Sanctorum felicitatem, ad Angelorum societatem? Ibi vacabimus, & videbimus quàm dulcis sit Dominus, & quàm magna multitudo dulcedinis ejus. O beata visio, videre Deum in seipso, videre in nobis, & nos in eo, felici jucunditate, & jucundâ felicitate!

O vita, vita vitalis, vita sempiterna, & sempiternè beata; ubi gaudium sine mœrore, requies sine labore, dignitas sine tremore, l. 4. c. 4. opes sine amissione, sanitas sine languore, abundantia sine defectio, vita sine morte, perpetuitas sine corruptione, beatitudo sine calamitate! O bone JESU, adjutor meus, protector meus, Ioan. 14. & spes mea, in domo Patris tui mansiones multe sunt, & abiisti parare mihi locum; nunquid igitur, postquam desertum peregrinationis hujus peragravero dabis pervenire in regnum tuum: & facies ut permaneam in te, ô vitis vera, & bibam vinum novum in regno Patris tui? Advena sum & peregrinus; sed memento, quia apprehendisti me ab extremis terra, & à longinquis vocasti me. Utinam, utinam cum fessus de viâ & vitâ hac venero ad te, audire merear, Servus meus es tu, elegi te, & non abjeci te: ne timeas, quia ego tecum sum; ne declines, quia ego Deus tuus: quando hoc erit? quando respicies me? & osculo pacis osculaberis? quando audiam illud: Veni, veni, coronaberis, & amaberis in æternum? Ifaiæ 43.

Quando dices mihi: Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, & gloriosus; ego dilexi te, ego sum, ego sum Dominus, & non est absque me Salvator. Tunc sibiundus & anhelus veniã ad te fontem aquarum viventium, & spero potabis me; famelicus & satiabis me, ô panis vite, non es furient, neq; sitient, & nõ percutiet servos tuos æstus & sol, quia miserator eorum reges eos, & ad fontes aquarum potabis eos; lugens veniam, & absterges lacrymã ab oculis meis; pauper ero, et dabis mihi diadema speciei; miser ero, et teipso beabis me; nudus, & indues vestimẽtis latitiæ; desolatus, et cõsolaberis me: & si nõ erit amplius luctus, neq; dolor, sed tristitia mea vertetur in gaudiũ, et videbo te, et delicijs assuã, et mirabitur, et dilatabitur cor meũ, & sciã quia tu es Dominus, super quo nõ confundetur qui expectant eũ. Exspecto Domine, & expeto ut ponas Ifaiæ 42. desertũ nostrũ in delicias, & solitudinem ejus quasi hortũ tuum.

Aaaa 4

Ego

III4 LIBER III. CAPVT XXVII.

Ego enim agricultura tua sum, ager tuus, ager primitiarū habēs irriguum superius gratia tua, imò situs secus decursus aquarum, quando toties venis ad me fons eterna vitæ, ut flumina de ventre meo fluant aquarum viventium. Vtinam manducans te vivans saltem ex nunc propter te, & saturer de te, & expleas desiderium meum! Id verò est videre te, & satiari de te, & comedere panem in regno tuo, & ut ubi tu es, illic sit & indignissimus minister tuus. Credo, credo videre te, amantissime IESV, & bona tua in terrâ viventium, & oblivisci omnis pressuræ vitæ hujus: gaudium enim & lætitia invenientur in ea gratiarum actio, & vox laudis, & lætitia sempiterna super capita eorum. In te, Domine, speravi, te amavi & amo, ad te suspiro, ô bonitas, ô charitas, fac, quaeso, misericordiam cum servulo tuo, ut non confundar in æternum. Amen.

Praxis ad amorem celestis patriæ concipiendum.

Quæcumque in hoc mundo bona vides, alia ac infinitè meliora te habiturum Dei benignitate confide; Secundò, quæcumque mala, iis omnibus te æternum cariturum; Tertio, si quæ tibi eripiantur, æterno thesauro per patientiam scias concludi: si quæ verò abneges, aut ex Dei amore largiaris, ea non solum conservare te tibi persuadere debes, si te fidelem profitearis, sed centuplum tibi reddendum à Domino Deo tuo.

IACVLATORIÆ.

1. Cor. 2. **O**culus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus iis qui diligunt eum.
2. Tim. 4. **R**eposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die. Iustus iudex, non solum auiem mihi, sed & his qui diligunt adventum eius.
- Psal. 26. **C**redo, videre bona Domini in terra viventium.
- Iob. 19. **R**ursum circumdabor pelle meâ, & in carne meâ videbo Deum. **S**alvai orem meum.

Brevia